

Churchils tale i Underhuset den 28 september.

Churchil begynte sin tale med en sammenligning av krigssituasjonen nå og sist parlamentet var samlet. Da et bruhode i Normandie, nå Paris o. så og si hele Frankrike og Belgia befridd, og Holland sto for tur. Fiende som i fire år har pint og undertrykt disse land, er flyktet, og har latt etter seg fire hundred tusen falne, en halv million fanger, og to hundre tusen vil snart være ute av spillet. Alt dette er frukten av slaget i Normandie, det største enkeltslag i denne krigen. Både de amerikanske og de britiske troppene har vist seg fullt jevnbyrdig med de såkalte veteran-tropper fra fienden som her var satt inn.

Om de luftborne tropper, uttalte Churchill, at deres innsats vil innta en varig plass i våre militære annaler, og anspreng ungdommen til død i de kommende slekter. Tapene har vært smertelige, men ikke forgjeves. De op holdt fienden slik at våre andre styrker fikk opprettet et sikkert bruhode ved Niemegen. Churchill uttalte sin beundring og anerkjennelse for marquistroppenes innsats i Frankrike.

Om landsetningen i Normandie uttalte Churchill følgende oppgave. Første døg ble det landsatt 1/4 mill mann, de første 20 dage var det landsatt 1 mil. Nå er det mellom 2 og 3 million soldater ved vestfronten. Disse troppene har det beste utstyr som kan tenkes. Forholdet mellom britiske og amerikanske styrker var 2/5 av mannskapsstyrkene og 8/19 av kampdivisjonene. Tapene for brittene i vest var 90 000 og for amerikanerne 145 000.

Om Russland uttalte Churchill at han var nødt til å framheve den store innsats russerne hadde gjort mot det tyske krigsuhyre, under så svære tap. Stalin har uttalt varme ord om de alliertes innsats i vest. Jeg v nytte anledningen til å framheve at de russiske styrkene holder og slår langt større tyske styrker enn vi har å kjempe med i vest. Russland har ubetinget båret hovedbyrden av kampene tillands.

I Italia hadde Alexander nå kjempet seg fram til Posletta, og vil nå ha ~~ått~~ lettere for å slå Kesselrings armeer eller jage dem på flukt. Det var her oppsatt en jødisk brigade for å gi jødene høve til samlet å slås mot nazismen, som hadde gjort deres rase så meget vondt. De skulle også være med under okkupasjonen av Tyskland.

Vi må ikke glemme, sa Churchill, når vi omtaler den militære situasjon, at vi står i stor gjeld til korporal Hitlers strategi, som har spredt tyskerne over hele Europa, og berøvet seg selv muligheten å samle styrkene til effektivt forsvar nå når det kreves. Jeg har aldri fordrat sammenligningen mellom Hitler og Napoleon, fordi det ville være en stor fornærmelse mot den store franske keiser og hærfører. Men en ting har de felles, nemlig den feil ikke å kunne oppgi en tomme jord som krigslykken hadde gitt dem. Da Hitler unngik å bli drept ved attentatet i sommer, takket han forsynet for sin redning. Militært sett kan jeg være enig. Det ville være en ulykke om krigskorporal Schickelgruber ikke hadde fått høve til å bidrage til de alliertes seir, ved sin stupide militærstrategi.

Omkring forholdet til de andre nasjoner: Sovjetsmvelde hadde vist klokskap og hensynsfullhet i oppgjøret med Finland og Romania, som blir hadd trodd på Hitler og gått sammen med ham for å knuse Sovjetsmvelde. Om det polske spørsmål sa Churchill. Det ville være hykleri og si at U.S.A.'s og Storbritannias syn her falt helt sammen med Sovjetunionens. Stalin har ve flere høve uttalt at han ønsker et sterkt og uavhengig Polen, som står i vennskapelig forhold til Sovjet, og i dette er vi helt enige. Polens grenser må revideres, og russernes krav om en sikker grense og et vennskapelig forhold er berettiget. På den annen side føler Storbritannia seg særlig bunnet til Polen, og vi håper at sovjetregjeringa ikke vil stille seg iveien for at vi kan oppfylle våre forpliktelser overfor Polen. Det må unngås at det blir to rivaliserende regjeringer i Polen. En som blir støttet av Sovjetunionen, og en som blir støttet av Vestmaktene.

Om forholdet mellom de allierte stormakter uttalte Churchill, at de aldri hadde vært så intimt og godt som nå. Motsetningene som kunne være tilstede, hadde ikke på noen måte hindret gjennomføringen av planene fra Teheran. Han uttalte håpet om at det innen årets utgang igjen kunne bli et møte mellom de tre store allierte ledere Churchill, Stalin og Roosevelt.

A halda kjeft:

"Det det gjelder om nu er å holde kjeft". (Mickelsen 1905)
"Det som det nå gjelder er det som på godt norsk heter å holde kjeft". (London kringkaster 9/10-44)

Vi gir alvorlige tider imøte. Den siste åtvaringa fra den allierte overkommando til alle skip i norske farvatn, viser dette. Likedins appell-plykt. Fridomen for bandet vårt er i sikte, men det vil verta kamp, hard kamp. Dette seier oss at alle landsmenn i denne tid må lara seg til å oppføra seg ansvarsfullt. Ein må vera på vakt mot alle som fer med prat og sladder, og gjer tilhøve for dei som arbeider på heimefronten usikre. Det er tydelig sagt fra regjeringa vår i London at det nå ikkje kan takast med silkehandskar på slike element.

Det er mange typer av dei som med prat vert angivarar. Etter den erfaring som er gjort i det underjordiske arbeidet er det nokon serlege vi vil nemna som alle må vakta seg for.

Mellom mennene:
Den stripte som gjerne vil halda seg inn med alle. Karakterlaus og pongegrisk. Lika å fortelje n.s.-folk om sine jössingvenner og tilhøve mellom dei, og omvendt til jössingfolka om sine n.s.-venner. Dei får ste opplysningar om dei indre tilhøve på heimefronten kjem fram til gestapo på denne måte.

Skrythalsen som briskar seg over alt han er med på, og strur seg å vera midtpunktet for alt som skjer på heimefronten, i alle høve i det distriktet han bur. Er svært "hemmeleg" i alt han foretar seg, og ymtar om sine mange og vanskelege oppdrag.

Luraren som har fått nyss i noko, og som er sprakkeferdig etter å få veta meir. Han ser det som si spesielle oppgave å fylgje med kvare andre "mystiske" personar driv på med. Dette er ein farlig type for arbeidet på heimefronten. Han er det som oftast gjer arbeidstilhøve usikre for dei som lever i dekning.

Feiginggen som aner at det er enkelte som gjer noko, og som får det travelt med å snakke om kor farleg det er for bygda o.s.v. at slike får gå lause.

Mellom kvinnene:
Tyskeludra, karakterlaus, som nyttar alle organer ho kan fer å forråde landsmenn, og som nå mot slutten av krigen vil freista å gjera bolet sitt reide til å ta mot engelsmannen og yankien.

Sladderhanken som skal fortelje interessante ting til sine forvitne medøstre i kvinneforeningar, selskap og elles når det er høve til det. Er svært viktig over at ho har greie på ymse ting. Ein farlig type for alt illegalt arbeid. Når i slekt med skrythalsen mellom mennene.

Den hystoriske som ser pratar villet når det skjer noko i nærleiken, eller hender noko med slekt eller vener. Kan vera farlig dersom ho veit noko.

Alle desse typene må haldast på lang avstand fra alt illegalt arbeid. Dei høyrer reelt sett til fiendens femtekolonne innan heimefronten. Kvær kvinne og mann må vera klar over at det å vera lausmynd ikkje berre fører gode landsmenn i ulukke, men kan øydeleggje eit viktig frontavsnitt i kampen mot fienden.

Vi vil i tilslutning til dette repetere nokon gode reglar som alle landsmenn bør legge seg på minne:

Når du får veta om, eller ser ting som du ikkje skulle ha greide på, så hald dette heilt for deg sjøl.

Har aldri den uvane å koma med halvkvada viser om den eller den "som held på med noko."

Når du nyt alkohol, så vær alltid merksam på at du ikkje er heilt herre over deg sjøl, slik at du kan prata om ting som du skulle haldt tett med. Det same gjeld diskusjonar som du kan koma opp i. La alltid

- 2 -
tanken vera fest på at du skal halda tett.

Alt dette må ein øve seg opp til, lære seg til. Meddelelsestrangen naturleg for alle menneske, serleg under dei demokratiske tilhøve vi levde under før. Men nå må ein legge band på denne trangen. Det vert tilslutt ei viljesak å vera tett, som det er ei viljesak å vera med i arbeidet. Plikte kjenner vi alle, men å vilja arbeidet må ein øve seg til. Ein vil og kjenne ei viss glede ved å vera viljesterk og karakterfast. Derfor lat oss alle vera enige om at vi i den tida som er att av krigen ikkje vil visa oss som pretende narr, men som medvetne gode nordmenn.

Åtvaring.

Då det viser seg at mange ennå ikkje har lært seg å ta vare på illgalt stoff, avisrn.m., ser vi oss nøyde til å repetere dei reglar som gjeld for alle som får slikt ihende.

1. Ei illegal avis ber ein aldri på seg, utan når ein skal leverer den til ein annan pålitande nordmann.
2. Er ein uheldig og vert hukka med ei avis på seg, skal ein alltid seie at ein har fått den i posten, aldri hjå den eller den.
3. Ein må ikkje reddast gestape fordi ein har funne ei avis på ein. Gestape veit at det vrirler med slike viser, og dei veit at dei vert sende i posten. Husk alltid at dersom du tilstår noko, vert du pressa til meir. Òv deg derfor opp til å utstå tenkte forhøyr, og lar på denne måte å ta det med ro. Skulle det venta eit smuteslag, er det betre å utstå det eller å angi ein kamerat.

Churchil i Moskva.

Churchil og Edens konferanse i Moskva med Stalin og Molotov, ser ut til å innebære viktige begivenheter. Drøftelsene gjelder særlig den militære sluttkampen mot Tyskland og sikringen av freden etterpå. Konferansen er på sett og vis en fortsettelse av møte mellom Churchill og Roosevelt.

Men på det politiske område kan vi også vente viktige ting fra konferansen. Det er sannsynlig at det polske spørsmål vil bli løst tilfredsstillende både for den felles allierte sak, som for det polske folk. Den polske statsminister i londonregjeringa er nå tilkalt til møte, og representantar fra den polske befrielseskomite i Lublin har allerede hatt konferanse med Churchill i Moskva.

Møte vil sikkert også behandle problemene omkring det interallierte sikringsråd, som hovedgrunnlaget for ble opptrukket ved konferansen i Dumbarton Oaks.

I Etne i Sunnhordland vert ein mann tatt gestape fordi han hadde ei hemmelig avis på seg. På spørsmål kvar han hadde fått avisa, svara han at ~~han~~ den låg ilukka etter han hadde vore på eit møte. Ein annan som kom ut for det samme, sa han hadde fått ho i posten. Dei slapp begge frå det. - Klokke menn! - Ein tredje som og vert tatt, sa han hadde fått avisa av en ven. Han og venen kom til Tyskland.

Vis deg alltid dum, dersom no kon spør deg om hemmelige ting, for då er du klok. Du skal ikkje eingong snakka fram på om slikt til din beste ven, men n gløyma det.

LES DETTE LÆR DET OG SPREI DET.

Første norske by fri fra tyskerne.

Den 25. oktober om kvelden, vart det gjort kjent i ein dagorden frå Stalin, at den norske byen Kirkenes og 30 andre grender var fri for tyskere. Sigoren vart feira i Moskva med 20 skot frå 224 kanoner.

Dermed er dei første områder av norsk jord igjen fritt Norge. Alle nordmenn helsar med glede denne meldinga som viser at fridomen for landet vårt ikkje er langt undan. Norske styrker vil taka del i operasjonane saman med dei russiske styrkane, og representantar for sivilt styr og stell vil verta sende til dei utria områda.

Kong Håkon talar til Norge.

Kjære landsmenn!

Min regjering inngikk for en tid siden med mitt samtykke en avtale med den Sovjetrussiske regjering.

Vi var klar over at krigssituasjonen kunne utvikle seg slik at Sovjettropper kunne opptre på norsk territorium. Denne situasjon foreligger

10. Det er meg en glede å kunne meddele at norske styrker tar del i krigen på norsk jord, sammen med de Sovjetrussiske styrker.

Sovjetrusserne ble angrepet av tyskerne på samme måte som oss. Som allierte er de nå kommet til Nord-Norge. Etterhvert som den militære situasjon tillater det vil den sivile forvaltning og rettspleien bli overtatt av norske myndigheter. De militære og sivile tjenestemenn blir sendt for å samarbeide med de russiske befalingsmenn.

Vi har tallrike vidnesbyrd om at den russiske regjering og det tapre russiske folk næret den største sympati for vårt folk. Med beundring har vi fulgt russernes heroiske kamp mot den felles fiende.

Det er enhver nordmanns plikt å yde våre russiske allierte den størst mulige støtte. Folket i det nordlige Norge har under denne krigen inntatt den samme nasjonale holdning som befolkningen i det øvrige land.

Befolkningen i den sørlige del av Norge må være villige til å vise samhold og disiplin i tiden som kommer. Jeg sender en varm hilsen til folket i Norge med takk for deres trofasthet.

Jeg gleder meg sammen med hele det norske folk over at frigjørelsen av vårt land nå er begynt. Krigens siste fase kan føre med seg nye ofre og nye vanskeligheter, men seiren nærmer seg dag for dag.

Statsminister Nygårdsvolds tale.

Det var i Nord-Norge vi måtte innstille kampen på norsk jord i 1940. Vi gjorde det med tungt hjerte. Kampviljen hos folket var ubrutt. Livet måtte innstilles på krig og folket sto i samlet fylking. Langs fjellene ved Narvik ble tyskerne drevet fra skanse til skanse og vi var på god vei til å fordribe fienden fra denne del av landet, men begivenhetene på andre fronter kullkastet våre forhåpninger. Også Nord-Norge måtte oppgis og dermed var hele landet i fiendens vold. Mer enn 4 år er gått. Krigslykken har for lengst vendt seg. De allierte styrker har vokset enormt og tvinger tyskerne i kne.

Sluttkampen er hard for alle, men enhver frihetselskende mann og kvinne vet at intet offer er for stort når det gjelder å vinne friheten tilbake. Det har vært en vanskelig tid.

Framhald side 4.

Hald deg budd.

Krigen er igjen komen inn på norsk jord. Med glede høyrar alle nordmenn meldinga om at russarane har fria ut Kirkenes i Nordnorge. Men denne meldinga seier oss og at vi går alvorlige tider imøte, nå når frigjeringa av landet vårt har tatt militær form innalands. Det er meir enn ofte vorte hevda av dei underjordiske avisene at det ikkje berre er dei militære styrkane som skal føre kampen mot fienden, men heile folket.

I Danmark har vi sett korleis heile folket har gått i streik for å trygge sine interesser mot overgrepa fra fienden. Dette kan og verta laudsynt hjå oss, dersom situasjonen krev det. Vi veit ikkje idag kva kampmidlar som må takast i bruk mot fienden, men vi må førebu oss på at alle midlar må nyttast. Det veit vi.

Vi har til dessar berre forsvart oss mot dei overgrep fienden har gjort mot oss, men det kan og henda at vi går til åtak. Det som det gjeld om er at heile folket er budd på heil og full innsats når kravet kjem. Ingen må tvika og alle oppfylle dei krava som vert stilt.

Om heile folket, utan omsyn til yrke og stilling, vert pålagde ein sams innsats, enten ved å sette seg mot ei forordning av fienden, eller ved ein folkeaksjon som er offensivt retta mot fienden, så må alle kjenna plikta til å lystre dei ordar som vert gjevne, utan å tvika.

Det norske folk må i dei dagane som kjem leva i høgste alarmtilstand, og bu seg til innsatsen i full tiltru til den styrke det ligg i sams aksjon. Hald deg difor alltid godt underretta om alt som kjem frå regjeringa i London og frå motstandsorganene på heimefronten!

Mellom bønder.

Han Per spør etter nytt. Han får då høyra at krigen er snart slutt. Dette får han til å tenkja: "Då lyt eg skunda meg, for eg har ei ku som skal slaktast". Det skapte ikkje udelte glede hjå han ved denne frettaden. Det vekte suti, ei sut meir. Det var pengane. Han laut skunda seg, medan her var svartebørsprisar.

Han Per har hatt det godt desse krigsåra. Han har hatt mat, og han har tent pengar. Han har stått utanfor all den gru, sorg og lidning som krigen har skapt for andre. Pengesuta har stått som ein mur kring hans tanke- og kjensleliv. Det er berre meg, han Per.

Han Pål hadde fått melding om at han skulle levera 400 kg. poteter til andre nordmenn. Han svartar arg. Han hadde rota mykje med jorda for å få desse potetene. Daglona vart ikkje stor. Og når han tenkte på kva desse som han skulle levera til, tente, så vart han harm. Dei hadde 1,70 kr. for timen, men kva hadde han. Dei hadde høve til å få seg jord dei vilde, men dei vilde ikkje. Dei kunne ha høve til å vera med i mataukingsarbeidet, men det svara seg ikkje. Det var sutalausare å vera på godt betalt arbeid, og så kjøpa poteter. No kan dei ha det so godt.

Han Pål er så oppteken med kva dei andre skulle ha gjort, at han ber fram gløymer si plikt mot sine landsmenn. Han kjøler for harmen i bringa. Det er eit visst velvare å eiga denne harmen. Ein vert så forbanna rettferdig. Harmen roar så godt samvitet. Det vert så lett å gjera seg vrien når ein vert pålagd å levera noko av maten til sine landsmenn. Han ser ikkje landet. Det kryp inn til å vera grenda. Og så vort hans liv ei tomning mellom grannar, som han er meir eller mindre harm på, kvar gong det er spørsmål om fordeling av maten.

Her er mange slike som han Per, og her er mange slike som han Pål. Så altfor mange. Men det skal du vita, at du fortentar ikkje å bera nordmannsnamnet, anten du no heiter Per eller Pål.

Stoda idag er alvorleg. Lat ikkje dette berre vera eit ord som vert sagt deg, men kjenn det, tenk det, tru det. Det er noko verkeleg som no lyt gå inn i ditt liv. Du er ikkje berre han Per, men du skal leva med mellom nordmenn. Idag er me komne dit, at det ikkje lenger er spørsmål um mitt, men vårt. Det gjev ansvar, og det kjem du aldri utanom.

Ein må no koma burt frå dette, at ein kvar gong det vert sett krav til ein, skal lata harmen koma opp, harmen mot andre som ikkje har stilt seg slik som ein tenkjer det. Dette er småting nå. Maten skal delast mellom det norske folk.

Bondefronten.

Frå Seim i Nordhordland vil vi nemna nokon bønder som på same måte som angivarar og andre brotsmenn fortentar å få namnet sitt på trykk. Dei har i denne tida, då folk ikkje veit å skaffe seg mat til vinteren fordi fienden raskar til seg alt, selt poteter og kjøt til tyskarane for judaspenger i form av 100 kr. sekken for potetene. Namna på dei verste er

Halvor Seim	Seim
Anders Knappskog	Seim
Magnus Vatne	Seim
Johannes Vatnøy	Seim
Andreas Johnsen	Alversund

I Etne i Sunnhordland kom det inn ei skuta som skulle kjøpe opp poteter og grønnsaker til tyskarane. Bøndene vart orientert om ikkje å selja noko til dei. Dei fleste lydte parolen fra dei nasjonale kreftene, men det verre var det ein del som selde til dei slik at tyskarane fekk med seg ei tonn kålrabi.

I Hordabø i Nordhordland er det mange bønder som i haust har smughandla med tyskarane. Poteter og grønnsaker har fienden fått kjøpt, men dei norske får ikkje kjøpa nokon ting. I det siste har enkelte bønder her teke til med å selja ulla til tyskarane for 25 kr. pr. kg. Andre får kjøringane til å spinna ulla for fienden. Bondekjerringar med rokken sin, spinnande ulla for fienden. Bit uhyggjeleg bilete av kor langt ned norske bønder kan siga i pengegirsmyra.

Vi vil seinare gjera kjendt fleire namn på slike brotsmenn, som er mykje meir å forakte enn dei regelrette n.s.folk.

Då det onno ikkje er klart for alle korleis det går med slike som har selt seg til tyskarane for pengar, vil vi her ein gong for alle gjera det klart for folk.

I dei okkuperte landa som nå er frigjorte av dei allierte, vert det teke med hard hand på alle som har nytta krigen til å tene seg rik på andre si ulukke. Dei vert straffa som brotsmenn, og all krigsforteneste vert teken fra dei.

Vår regjering gjorde tidleg kjend at alle som gjekk fienden sine errend ville verta settvi same stoda som dei direkte hjelpearane i n.s., og at all eigedom og pengemidlar som slike vende til seg under krigen ville verta teken fra dei. Ingen kan etterpå årsaka seg med at dei ikkje kjende til føresegnene.

Dei som i denne tida har vorte offer for sin pengegir, og som trur meir på pengesetlane enn på Gud, vil snart få augo opp for at papir er eit heller brennbart stoff, serleg i krigstid. Når prosesjonen av tuskhendlarar og svartebørsfolk og n.s. lakeiar står i kø for å overlevera verdelausa papirsetlane dei har tent på krigen, kan vi andre trygt seie med Engstrøm: "da skal vi le godt, halleluja.

Ingen får behalda pengar som dei urettmessig har vonda til seg. Mide og inntekt før 9. april 1940 vil verta lagt til grunn. Dei som nå sel matvarer til fienden vil ikkje berre ikkje få nytta godt av pengane, men vil få hard straff og sitja att med skade og skam for seg og sine så lenge dei lever. Dei bønder som har hatt dei tyske pengesetlane som nasjonalt symbol i denne tida, kan ingen hjelpe. Dei har dømt seg sjøl, og får sjøl ta ansvaret for det dei har gjort.

Dei bønder som ikkje er svarthandlare må nå gå i brodden for å vaska av bøndene dei skamflekker som svarthandlarbøndene har sett på dei. Bøndene har idag avgjerdsla om landet vårt til vinteren vil gå inn i hunger med eller ei. Dei må læra av dei andre okkuperte landa, og førebu at vårens kaos kan gjevja den matnaud som er t.d. i Belgia. Dermed slepp vi og de kaos som vil fylgja med matnauda.

På landsbygda er matberginga den viktigste krigsfronten i den tida som er att. Det er altfor mange bondeungdomar som trur at det er meir iktig og patriotisk å fekta med ein revolvar enn å berga poteter og kjøt ut av fiendens klør. Dette er ikkje rett. Dei militære styrkene innanlands vil nok få tak i dei som skal til dette frontavsnittet. Ein skal dugsa på at dei største innsatsane på heimefronten til dessar har vore våpenlause.

Hovudfronten for alle bondeungdomar og for alt arbeid på landsbygda er matberginga. Dette må gå opp for alle bønder og bondeungdomar, og dei må sjå på stoda si med alvor og ansvar. Dei parolar som vert gjevne på dette område må fylgjast som ein militær ordre. Matberginga er det livsviktige grunnlaget for heile frigjeringsarbeidet, nå i sluttkampen.

Derfor er ordrene til alle bønder idag:

1. Alle jordbruksvarer, poteter, grønsaker, korn, kjøt o.s.v. skal sikrast for det norske folk, slik at fienden ikkje får fat i noko. All tvangslevering til fienden skal saboterast.
2. Alle jordbruksvarer som såleis vert sikra ved privat lagring hjå bøndene, skal leverast til sikre nordmenn når det kjem ordre om det.
3. Norskesivile skal få kjøpt på tilvisingane sine, og ellers matvarer som ein veit går til familieforbruk.
4. Alt salg skal vera til rimelege prisar. Urottmessig forte-neste på matvarer vil verta notera.
5. Alle skal lyda dei ordrar som kjem frå regjeringa vår i London, frå heimefrontens ledelse og dei lokale organer som er utbygd i fylket og distriktvis.

Dei som syndar mot desse krava, vil verta dregne til ansvar.

Bønder! Dei bøndene som hittil har vorte lagt merke til er svarthand-larbønderne. Syt for at dei bønder som ikkje er det frå nå av vert dei som folk legg merke til, og som vil sette stemplet på bøndene sin innsats i frigjeringsarbeidet.

ygårdsvolds tale.

Folket i Nord-Norge har hatt krigshandlingene nær innpå seg, fordi tyskerne her har hatt sine baser mot våre russiske allierte, men nå er Hitlers tropper på flugt også på dette ~~området~~ frontavsnitt. De må bli slått, tilintetgjort eller tatt til fange. Enhver tysker som kommer sør- over vil bidra til å forlenge krigen. Jeg vil derfor understreke appellen om at de russiske og norske avdelinger må få all mulig støtte. Jeg vet at så vil skje.

I samsvar med avtale med Sovjetsamveldet av 16. mai i år har regje- ringen tatt de nødvendige skritt for å opprette norsk styre i de områdene som blir befrikk. De første forsyninger av mat, klør og brensel vil ble bragt frem så snart den militære situasjon gjør det mulig.

Landssvikkerne vil bli tatt i forvaring og få sin straff ved norske domstoler.

Når sovjettroppene no er rykket inn i Øst-Finmark, hilser vi dem velkomne som våpenbrødre til fullføring av vår folles frihetskamp.

I dag som i 1940 står Nord-Norge i fremste linje, Hele det norske folk som venter på seirens time er med der, og ved felles kamp og felles ofre vil seiren bli sikret.

Vær på vakt!

Fienden vil på alle måter prøve å knekke motstands- rørsla på heimefronten. I dette får han hjelp av elle som pratar og er uvarsame når det gjeld det underjor- diske arbeid. Då det nå gjeld kamp på harde livet, kan ein ikkje sjå mellom fingrane med pratmakarar, som gjer tilhøva utrygge for dei som arbeider aktivt med frigjeringsarbeidet.

Til dei som står utafør alt arbeid vil vi serleg minna um punkt 2 i dagordren frå heimefrontleidinga. Hald kjeft om det du tilfeldigvis har fått greide på. Vis skynsemd og hjelp til alle som du forstår er med i eit eller anna arbeid og spør ikkje av forvitenskap. Gi deg aldri i prat med ukjende folk um slike ting. Hald bygda di rein for prat.

Kjem det evakuerte frå byen, eller ukjende folk flytter inn, så vær på vakt. Fienden kan senda sine observatørar mellom desse. Vær klar i skolten, snakk lite, men tenk meir.

Ordre fra Hjemmefrontens ledelse.

Denne ordre er blitt sendt ut fra Hjemmefrontens ledelse:

"Vi er nettop blitt kjent med at fienden akter å sette igang rastiske tiltak, for å knekke den norske motstandsbevegelse. Vi må vere forberedt på razziar, avsperring, arrestasjoner og terror, i et ittil ukjent omfang. Enkelte steder er angrepet allerede begynt, og lovedoffensiven er nær forestående. Den norske motstandsbevegelse lar og ikke knekke! men situasjonen er alvorlig. Vi må besikte vårt hus og holde hodene klare. Ved omtanke, disiplin og kold beregning skal vi nekke angrepet.

Hjemmefrontens ledelse har sendt ut denne dagsordre:

1. Vis omhu og arbeid i dine forsiktighetsforanstaltninger. Ta ingen unødige sjangser. Saken krever motig innsats, men dumdristighet er fiendens forbundsfelle. Den uforsiktige rammer ikke bare seg selv, men skader med sin uforsiktighet landets interesser.
2. Skriv minst mulig! Brenn i dag alle overflødige papirer! Gå minst mulig med hemmelige papirer på deg. Er du nødt til det, så gjem dem godt.
3. Oppbevar alt hemmelig stoff, så fienden ikke finner det ved husundersøkelse eller razziar! Rett på dette i dag!
4. Alle navnelister er forbudt. Ødelegg dem! Gjør det ~~stt~~stags!
5. Snakk ikke til noen utenforstående om ditt arbeid i hjemmefronten! Ikke engang til din beste venn! Ikke til din hustru! Gjør dette til en regel fra i dag av!
6. Pass ditt eget arbeid og bland deg ikke opp i andres! Vær ikke nysgjerrig! Det gjelder å vite minst mulig.
7. Se deg for! Fienden kan være på vakt der du venter en forbundsfelle. Forviss deg på forhånd om at alt er klart!
8. Gå i dekning når det er fare for at du kan bli tatt! Bli der til faren er over! Husk at fienden ikke slår til med det samme! Forveksl ikke mot med lettsindighet!
9. Du som står utenfor den aktive Hjemmefronts arbeid. Ti stille med det du får vite eller kommer over! Det er din plikt!"